

Pretendimi i rregullimit

Abdulkerim el-Humejd

Prætendimi i rrægullimit

Abdul Kerim Ibn Salih
El-Humejd

Titulli:

Pretendimi i Rregullimit

Autor:

Abdul Kerim Ibn Salih El Humejd

Përktheu:

Abdurrahim Balla

Rradhitja kompjuterike

Artan Raçi

Shtëpia botuese:

“Teuhidi”

Tel: +355 67 23 29 650

e- mail: botimeteuhidi@gmail.com

Përmbajtja

Përmbajtja	3
Parathënie	5
Futja në rrugën e atyre që ndjekin të kotën	14
Çdo punë ka nevojë për dy kushte.	18
Po të largohet interesi yt do ta kërkosh atë në rrugë të tjera	21
Sëmundja e ndjekjes së njerëzve me fanatizëm.	22
Nëse ne largohemi do ta zenë vendin njerëzit e keqij.	24
Përmbledhje.	26
Nuk ka për t'u rregulluar fundi i këtij umeti	28

Rruga e selefëve ishte mos ndyrja me të kotën	31
Argumentimi me anë të prindërve.	36
Juve ju ka penguar dija nga synimi.	43

Parathënie

Me emrin e Allahut Mëshiruesit Mëshirëbërësit

Falenderimi i takon vetëm Allahut, vetëm Atë falenderojmë! I kërkojmë ndihmë, falje dhe mbrojtje nga të këqijat e veteve tona e nga të këqijat e punëve tona. Atë që e udhëzon Allahu nuk ka kush e humb dhe atë që Ai e humb nuk ka kush e udhëzon! Dëshmoj se nuk ka të adhuruar tjetër veç Allahut dhe Muhamedi është rob dhe i dërguar i Tij.

"O ju që keni besuar! Kini frikë Allahun ashtu siç duhet pasur frikë Ai dhe mos vdisni ndryshe veçse duke qënë muslimanë".

"O njerëz! Jini të bindur (dhe përmbushni detyrimet) ndaj Zotit tuaj, i Cili ju krijoi prej një vetje (Ademit) dhe

nga ajo, krijoi palën (bashkëshorten) e saj. Dhe nga ata të dy, Ai krijoi burra dhe gra të shumtë. Kijeni frikë Allahun, nëpërmjet të Cilit ju kërkoni të drejtat e ndërsjella, dhe mos i ndërprisni marrëdhëniet me të afërmit. Allahu është Vëzhgues mbi ju".

"O ju që keni besuar! Kijeni frikë Allahun dhe flisni fjalë të drejta. Ai do t'ju drejtojë ju tëk veprat e mira dhe do t'ju falë juve gjynahet tuaja. Kushdo që i bindet Allahut dhe të Dërguarit të Tij, me të vërtetë që ka arritur fitore të madhe".

Fjalët më të vërteta janë fjalët e Allahut dhe udhëzimi më i mirë është udhëzimi i Muhamedit sal-lAllahu alejhi ue selem. Gjërat më të këqia janë gjërat e shpikura! Çdo shpikje është bidat, çdo bidat është humbje dhe çdo humbje të çon në zjarr!

Ka thënë profeti sal-lAllahu alejhi ue selem: “Islami ka filluar i huaj dhe do të kthehet i huaj siç ka filluar. Tuba është për të huajt”. Transmeton Muslimi dhe të tjerë nga Ebu Hurejre .¹

Në një transmetim të hadithit thuhet: “Tuba është për të huajt. I thanë: Kush janë të huajt o i dërguari i Allahut? Tha: Njerëz të mirë (të devotshëm) të pakët ndër shumë njerëz të këqinj. Ata që i kundërshtojnë janë më shumë se ata që i dëgjojnë”. Transmeton Ahmedi dhe Ibn Mubarek, e saktësoi Albani.

Në një transmetim tjetër thotë: “Këta janë ata që rregullojnë, kur njerëzit janë

Tuba është një pemë në xhenet. Kuptimi i ¹ hadithit është se kush e ka këtë cilësi ka për të pasur një gradë të lartë në xhenet.

të prishur”. Transmeton Ebu Amr Ed-dani e saktësoi Albani.

Këto hadithe tregojnë qartë që do vijë një kohë që Islami do kthehet i huaj siç ka qënë në fillimet e tij. Profeti sal-lAllahu alejhi ue selem i ka vlerësuar ata njerëz që janë të huaj në këtë kohë duke treguar se ata janë të mirë në vetet e tyre dhe përpiqen të bëjnë përmirsime në shoqëri. E ka thënë këtë për ti qetësuar ata për sprovat që do të kalojnë dhe se shumica e njerëzve do ti kundërshtojë.

Kjo është gjendja e atyre që duan të ndjekin të vërtetën dhe duan të rregullojnë shoqërinë ndër kohëra. Ata gjithmonë kanë qënë pak. Por ky fakt nuk i shqetëson ata sepse ata e kanë lidhur shpresën e tyre dhe zemrën e tyre me Allahun e Madhëruar. Nuk i shqetëson ata sprovat e kësaj jetë se ajo

sado e gjatë të jetë do mbarojë.

Ajo që i shqetëson të huajt është çështja se a po ecin në rrugën e vërtetë, në rrugën e profetit sal-lAllahu alejhi ue selem. Sidomos në këtë kohë që janë shtuar shumë fitnet e kësaj jetë dhe shumica e njerëzve janë verbuar dhe nuk e shohin të vërtetën nga dashuria e kësaj jetë.

Vëlla i nderuar nëse dëshiron të jesh prej këtyre atëherë dije se vetëm një rrugë ka. Kjo rrugë është rruga e profetit sal-lAllahu alejhi ue selem dhe e shokëve të tij radi-Allahu anhum.

Nëse dëshiron të shpëtosh ditën kur të tremben shumica e krijesave dhe kur llogaria të jetë e vështirë, atëherë ndiq rrugën e tij sal-lAllahu alejhi ue selem dhe të shokëve të tij.

Sot po të shohësh, shumë prej njerëzve pretendojnë se ndjekin rrugën e tij, por me fjalë, sepse veprat e tyre e përgënjeshtrojnë atë që thonë me gojë.

Gjë e cila ka çuar në ngatërrimin e të vërtetës me të kotën. Sepse shumë njerëz nuk shohin veprat por mashtrohen me fjalët e bukura.

Megjithatë ai që e kërkon të vërtetën e gjen sepse e vërteta është dritë dhe ai që e ka zemrën të pastër prej gjynaheve ka për ta dalluar të vërtetën. Ndërsa kush e ka zemrën të nxirë nga gjynahet, të qortojë vetëm vetën tij.

Profeti sal-lAllahu alejhi ue selem ka treguar se prej cilësive të tyre është se ata përpiqen të rregullojnë shoqërinë. Por vetëm kjo cilësi nuk mjafton. Sepse qëllimin e mirë mund ta gjesh tek shumë

njerëz, por rruga që kanë zgjedhur ata për të arritur këtë qëllim është e gabuar.

Këtë çështje e ka trajtuar edhe shkrimtari në këtë libërth të vogël sikurse ka folur edhe për disa pika që kanë lidhje me të. Ndër to është:

Synimi i mirë a e bën të lejuar që njeriu të zgjedhë një rrugë në të cilën ka harame për të arritur në këtë synim?

A ka pranuar profeti sal-lAllahu alejhi ue selem që të bëjë harame në ftesën e tij apo jo?

A mund të bëhet rregullimi i vetes dhe shoqërisë me ndonjë formë tjetër veç asaj që ka ndjekur profeti sal-lAllahu alejhi ue selem dhe sahabet, siç janë psh kandidimi i muslimanëve nëpër parlamentë ose vende të tjera të këtij

rangu ku ata janë të detyruar të bëjnë shumë haramë me nijet për të rregulluar shoqërinë?!!

Të gjitha këtyre pikave është përpjekur ti përgjigjet shkrimtari në këtë libërth të vogël por shumë të dobishëm, duke u argumentuar me gjendej e të parëve tanë.

Shkrimtari është nxitur për shkrimin e këtij libri nga gjendja e mjerueshme e muslimanëve sot të cilët kanë rënë pre e fitneve të kohës. Kërkojnë të rregulojnë shoqërinë por me anë të disa rrugëve të cilat nuk kanë lidhje me fenë Islame. Kërkojnë të rregullojnë shoqërinë duke neglizhuar vetët e tyre. Por harrojnë që njerëzit kanë nevojë për shemuj të mirë jo për oratorë të mirë.

Shkrimtari i këtij libri është një prej dijetarëve të njohur të Arabisë Sauditë , i cili ka shkruar shumë libra të bukur në tema të ndryshme të Islamit , si për çështjet e besimit apo njohjes së Allahut të Madhëruar etj.

Ky dijetar konsiderohet nga njerëzit më të mirë që më kanë parë sytë në dijen dhe devotshmërinë e tij. Allahu e di më mirë . Ne gjykojmë vetëm për anën e jashtme. Për këtë arsye e pashë të udhës që ta përktheja këtë libërth që të përfitojnë muslimanët shqipëtarë.

Lus Allahun e Madhëruar të na udhëzojë të gjithëve në rrugën e drejtë dhe të na dhurojë sinqeritet në punët tona. Ai është Dëgjuesi dhe Pranuesi i lutjes. Përkthyesi.

Temë:

Futja në rrugën e atyre që ndjekin të kotën dhe ndjekja e asaj rruge me pretendimin e rregullimit.

Falenderimi i takon Allahut Zotit të botrave.

Nëse të thotë dikush: Unë dua të rregulloj. Thuaji: A e ke rregulluar veten që të rregullosh të tjerët. Ti ke shumë nevojë për dikë që të të rregullojë ty. Mirpo ti je i mashtruar (dhe nuk e kupton këtë gjë).

Nëse të thotë: Askush nuk është i plotë. Thuaj: Unë nuk kërkoj prej teje të plotën, sepse sikur të ndalohej prej punës për rregullim çdo kush që nuk është i plotë, atëhere askush përveç profetëve nuk mund të merret me

rregullimin e shoqërisë. Sepse vetëm ata i ka bërë Allahu të plotë e të pagabueshëm.

Qëllimi i im është që ti je zhytur në humbje sepse rrugën që ti po ndjek nuk po e qorton dhe as nuk po ju thua njerzve të ruhen prej asaj rruge megjithëse ajo rrugë përmban shumë humbje.

Jo vetëm kaq por ti po merr pjesë vet në të. Çfarë rregullimi është ky që pretendon ti? A mendon që njerëzit janë aq mendjelehtë deri në atë gradë sa nuk mund ta kuptojnë gjendjen tënde dhe se e kota jote nuk mund të të shkojë te çdo kush.

Thuaji atij: Po shoh që ti ke shpikur pas selefëve të zgjedhur të këtij umeti diçka të re që ata s'e kanë vepruar, madje e

kanë kundërshtuar dhe e kanë qortuar atë që e vepronte.

Nëse të thotë: Çfarë është kjo gjë e re? Thuaji: Të hysh në rrugën e atyre që janë në të kotë dhe ta ndjekesh atë me pretendimin që po rregullon. Ndërsa selefet nuk kanë qenë kështu. Përkundrazi ata kanë qenë larg tyre e megjithatë ata punonin për rregullim në formën më të plotë, duke ndjekur dhe jo duke shpikur, duke zbatuar sunetin dhe jo mendimet e tyre.

Fshetësia e kësaj çështjeje është se ty nuk të duket e kotë gjendja e njerëzve të prishur ose të ka mundur ndjekja e dëshirës dhe dhënia përparësi e kësaj jete. Prandaj fillove të dialogosh për të kotën, gjë e cila është ndëshkim për ty. Kështu që siç e ngatërrove çështjen në veten tënde do ta ngatërrosh atë edhe

tek njerzit dhe mendon se problemi mbaron me kaq. Nuk mendon për zemrimin e Allahut, për dënimin e Tij, për ndëshkimin e Tij të shpejtë ose të vonë dhe as për humbjen që ti shkakton.

Temë:

Çdo punë ka nevojë për dy kushte.

Thuaji: Çdo punë duhet të ketë patjetër dy kushte që të pranohet:

1. Sinqeriteti.

2.Ndjekja e rrugës së Profetit sal-lAllahu alejhi ue selem.

Por ti nuk e ke as këtë e as atë.

Sinqeritetin ta ka prishur kërkimi i dunjas dhe i postit sepse Profeti sal-lAllahu alejhi ue selem ka thënë: “Lakmia e njeriut për pasuri dhe për post e shkatërrojnë më shumë fenë e tij se dy ujqër të uritur të cilët lëshohen tek një kope delesh”. Transmeton Tirmidhiu. Hadithi është i saktë.

Kush të nxjerr ty prej këtij kuptimi të hadithit ndërkohë që nuk kemi ndëgjuar (ndonjërin prej jush) që të ketë punuar për të bërë rregullim në shoqëri falas. Kështu që gara për të fituar pasuri, gjë e cila është dobi e shpejt, është e qartë dhe shihet që e njëjta gjë ndodh edhe me pushtetin.

Ndërsa çështja e ndjekjes së rrugës së Profetit sal-lAllahu alejhi ue selem është më e qartë se sinqeriteti sepse ti po ecën në një rrugë të shpikur edhe nëse në disa gjëra ti po ndjek rrugën e Profetit sal-lAllahu alejhi ue selem, ti nuk e ke plotësuar kushtin e parë që është sinqeriteti.

A mund të thuash që kjo është rruga e Profetit sal-lAllahu alejhi ue selem dhe rruga e shokëve të tij? Nëse e thua këtë gjë ka për të të përgenjështuar dija që

është e shkruar nëpër libra dhe historia e ndritshme dhe nuk të ngelet si armë vetëm se mendjemadhësia dhe dialogu për të kotën. Ky është kapitali yt e i të gjithë atyre që kanë mbushur tokën që janë si ti.

Thuaji: A është i pamundur të bëhet rregullimi në formë tjetër përveç kësaj forme të pretenduar? Atëherë, paskan humbur llogjikat dhe paska humbur i gjithë umeti sepse nuk paska rrugë për rregullim vetëm se duke u zhytur të kotën.

Thuaji: A mendon ti se Allahu do të të pyesë ty ditën e gjykimit: Përse nuk e ke ndjekur këtë rrugë që të çonte në prishjen e vetes tënde që të rregulloje të tjerët? Jo, pasha Allahun nuk ka për të të pyetur ty Allahu për këtë. Por do të pyesë: Sa i sinqertë ke qënë në fjalët dhe

veprat e tua dhe sa e ke ndjekur rrugën e Profetit sal-lAllahu alejhi ue selem.

Temë:

**Po të largohet interesi yt do ta
kërkosh atë në rrugë të tjera e
atëherë do zhduket pretendimi i
rregullimit.**

Thuaji: Ne e dimë qëllimin tënd dhe synimin tënd. Ky qëllim është pasuria dhe pushteti prej të cilit na ka paralajmëruar profeti sal-lAllahu alejhi ue selem që të ruhem. Sikur këto dy qëllime të zhduken nga kjo rrugë ti do ti kërkosh ato në rrugë të tjera dhe atëherë do të zhduket pretendimi. Kështu që ti je tregtar tregon me fenë tënde.

Nëse ai të thotë: A e di ti çfarë kam unë në zemër?! Thuaji: Bajga tregon që këtu

ka kaluar deveja dhe gjurmët tregojnë që dikush ka kaluar.

Veprimet e tua, gjendja jote, sjellja jote, rruga jote dhe pamja jote, të gjitha këto, thërrasin kundër teje mirëpo ti nuk e kupton sepse je në gjumë. Zgjohu që ta shohësh realitetin që po të them. Atëherë tregoji këtij personi disa gabime që ai është i përlyer me to me shpresë që të zgjohet. Më pas thuaji: 'Ti e di shumë mirë që askush prej jush nuk ka mundësi që të ndryshoj gjë atëherë përse kjo lojë?

Temë:

Sëmundja e ndjekjes së njerëzve me fanatizëm.

Kur ai ta ketë ndjerë që laku po i shtrëngohet në fyt do të thotë: Dijetarët dhe shujuhet, të gjithë me këtë

mendim janë ose nuk e kundërshtojn. Thuaji: 'Ti i kufizove dijetarët tek ata që janë në rrugën tënde, tek ata të cilët ti e di mirë që nuk të kundërshtojnë. Por përse na drejton të gjykohe mi tek këta njerëz për këtë çështje dhe nuk i pranon të tjerët?

A mendon se madhërimi yt ndaj tyre domethënë që duhen hedhur poshtë fjalët e të tjetëve në këtë çështje dhe duhen fshirë logjikat e tyre?!

E me gjithë atë këta të cilët ti i madhëron me verbëri sepse përputhen me ty në dëshirën tënde, sikur ata t'a ndryshojnë mendimin e tyre në këtë çështje, do të ndryshojë edhe besimi yt ndaj tyre dhe mbasi i kishe lavdëruar do fillosh ti cenosh siç po vepron momentalisht me ata që të kundërshtojn

ty. Kështu që ti ecën në baz të dëshirës tënde.

Temë:

**Nëse ne largohemi do ta zenë vendin
njerëzit e keqij.**

Nëse ai të thotë: Po të largohemi do ta zenë vendin njerëzit e këqij. Thuaji: Pëkundrazi qëndrimi juaj në këtë vend është bërë shkak i përzierjes së të kotës me të vërtetën dhe nëse ju do të largoheshit do të ndahej e kota nga e vërteta edhe do t'ju ndiqnin ata të cilit duan rregullimin dhe të mirën dhe do rehatoheshit prej të kqinjve.

Mjafton si rezultat i keq në qëndrimin tuaj që ju u bëtë shembull i keq të cilin e ndjekin njerëzit. Siç dihet qëllimi i juaj kryesor është vetja juaj mirëpo ju u

qetësuat në këtë dyshim (që mendoni si argument)¹ i cili bie në kundërshtin me rrugën e Profetit sal-lAllahu alejhi ue selem dhe selefëve. Ndërkohë që Allahu i ka treguar Profetit sal-lAllahu alejhi ue selem dhe i ka thënë: **"Nuk kanë për t'u kënaqur prej teje Çifutët dhe Krishterët deri sa të ndjekësh fenë e tyre. Thuaj: Udhëzimi i Allahut është udhëzimi i vërtetë dhe nëse ti ndjek dëshirat e tyre pas dijes (të vërtetës) që të ka ardhur nuk ka kush të të ndihmojë dhe as të përkrahë përpara Allahut "**. El-bekare 120.

Na tregon Allahu në këtë ajet se ata nuk kanë për tu kënaqur deri sa të ndjekësh fenë e tyre dhe më pas na paralajmëron

D.m.th: me fjalën tuaj: Nëse ne largohemi do¹ ta zenë vendin njerëzit e keqij.

që të ruhem i prej ndjekjes së dëshirave të tyre. Kështu që ky ajet na sqaron rrugën e daves për tek Allahu që d.m.th se ftuesi me dije, nuk duhet të hyj në rrugën e të kotës.

Temë:

Përmbledhje.

1. Rregullimi nuk bëhet duke i shoqëruar njerëzit e humbur në rrugën e tyre siç po ndodh sot në realitet.
2. Selefët punonin për rregullim dhe nuk përziheshin me të kotën e atyre që ftonin për t'i rregulluar.
3. Rregullimi i vërtetë është ai që bëhet për hir të Allahut dhe në rrugën e Profetit sal-lAllahu alejhi ue selem. Ndërsa synimi i dunjas dhe i pushtetit siç po ndodh sot dhe ndjekja e një rrugë

që është në kundërshtim me rrugën e Profetit sal-lAllahu alejhi ue selem si mund të quhet rregullim?!

4. A është i pa mundur rregullimi në ndonjë formë tjetër përveç kësaj formë të shpikur?!

5. A mendon ai që pretendon se dëshiron të rregulloj, se Allahu do ta pyesë në ditën e gjykimit, pse nuk ka bërë rregullim në këtë lloj forme?!

6. A nuk do pyetet njeriu për rregullimin e vetës se tij së pari! Çfarë mund të thotë ky njeri që është i zhytur në të kotën? A do të thotë: Fillova të rregulloj njerëzit para vetes time, por ai që nuk e ka diçka nuk mund t'ja japë të tjerëve.

Temë:

**Nuk ka për t'u rregulluar fundi i këtij
umeti vetëm se siç është rregulluar
fillimi i tij.**

Thuaji atij: A ti je më i mëshirshëm për umetin Islam se imam Ahmedi. Kur ishte në kohën e sprovës ai i bëri hexhr fëmijëve të vet dhe xhaxhait të vet për një çështje që nuk krahasohet me këtë çështje në të cilën keni rënë ju, madje as nuk i afrohet ¹.

Madje Imam Ahmedi nuk pranoi edhe të falet pas xhaxhait të tij Hambelit. A jeni ju më të mëshirshëm për umetin se

¹ Imam Ahmedi i bëri hexhr fëmijëve dhe xhaxhait të tij vetëm pse ata pranuan dhuratën që u dha mbreti. Krahasoje pak këtë me ç'ka ndodh sot.

ai?! Apo keni ndonjë dije për daven që nuk e dinte ai?!

Përse ai nuk ju tha fëmijëve të tij dhe xhaxhait të tij futuni në këtë rrugë dhe bëni rregullime me gjithë se ata ishin dijetarë të mëdhej dhe e njihnin shumë mirë humbjen e popullit të tyre ¹.

¹ Ndërkohë që e gjithë sprova Imam Ahmedit i erdhi nga një bidatçi që u lidh me mbretin ia mbushi atij mendjen për bidatin e tij dhe më pas i tha: detyroi njerëzit që ta pranojnë atë. E kështu ndodhi një provë e madhe. Imam Ahmedi që e vuajti vet këtë provë kishte mundësi ti thoshte fëmijëve të tij dhe xhaxhait të tij: Afrohuni sa më shumë tek mbretit që të përhapim të vërtetën. Por ai nuk e bëri këtë, por bëri të kundërtën e kësaj të cilën e tregoi shkrimtari këtu. Sepse ai dinte ato gjëra që shumica e bashkëkohorëve tonë nuk i dinë. Ai i dinte shumë mirë argumentet që ndalojnë

I tillë nuk ka qën vetëm iama Ahemdi sepse kështu kan qën dietarët e njohur ne këtë rrugë biografia e tyre është deshmitari më i mirë për këtë gjë e nuk ka për ta rregulluar fundin e këtij umeti vetëm se ajo që e rregulloj fillimin e tij.

për t'u përzier me të keqen dhe i dinte pasojat e kësaj përzierje prandaj dhe mbajti qëndrim të ashpër ndaj fëmijëve dhe xhaxhait të tij.

Temë:

**Rruga e selefëve ishte mos ndyrja me
të kotën dhe kryerja e daves në
formën më të plotë.**

Grupi i shpëtuar është ai grup që ndjek rrugën e Profetit sal-lAllahu alejhi ue selem dhe shokëve të tij. Siç dihet ata kanë qenë larg të keqës dhe të kqinjve e me gjithatë e kryenin daven ne formën më të plotë.

Ka treguar shejhu el-Islam Ibn Tejmija një ndodhi që ka ndodhur ne kohën e prisjit të besimtarëve Umer Ibn Abdulaziz ku thotë: I sollen Umer Ibn Abdulazizit disa njerëz që kishin pirë alkool dhe me ta ishte edhe një person që po agjëronte dhe nuk kishte pirë. Urdhëroi Umer ibn Abdulazizi që të kryhet ndëshkimi mbi të gjithë duke

marrë si argument fjalën e Allahut: “**Ju ka zbritur juve ne libër (urdhër) nëse dëgjoni që njerëzit mohojnë ajetet e Allahut ose tallen me to mos qëndroni me ta deri sa të ndryshojnë bisedë se përndryshe ju jeni si ata”**. Nisa 140.

Kështu ai që agjëronte nuk shpëtoi prej dëmit sepse Umeri urdhëroi që ndëshkimi të fillohet me të ¹. Fetavat e Ibn Tejmijes 32/254.

Nëse ai të thotë: Agjeruesi nuk i kundërshtoi ata, kurse ne i

¹ Edhe pse ai nuk kishte pirë sepse po agjëronte. Por Umeri e ndëshkoi për pjesmarrjen në atë gjynah dhe mos kundërshtimin e tij. E ndëshkoi me kamzhikë njësoj si ata që kishin pirë alkool duke u bazuar te ajeti i mësipërm.

kundërshtojmë. Thuaji: Është kusht që: ose të largohet e keqja, ose të largohesh ti nga e keqja (mbasi e kundërshton atë) sepse Allahu për këtë shkak ua vulosi zemrat beni Israilve (sepse e kundërshtonin të keqen dhe pastaj rrinin me ata që e bënë atë).

Siç dihet të këqiat në rrugën që keni ndjekur ju jo vetëm që nuk ndryshohen po shtohen. Nuk mund ta kundërshtojë këtë gjë vetëm se ai që është mendjemadh. Por juve ju mashtron një rregullim sipërfaqësor si lëshimi i mjekrrës ose shkurtimi i rrobës gjëra të cilat ju verbojnë juve prej atyre që janë katastrofale.

Njerëzit e ditur bëjnë krahasime mes dëmeve dhe dobive. Po ta shohësh në realitet nuk mund të krahasohen dobit me dëmet e mëdha që ekzistojnë në

rrugën tuaj. Ju përhapni këto gjëra të vogla që arrini dhe mbyllni sytë ndaj gjërave madhështore.

Shembulli juaj është si shembulli i një mjeku që kuron një person i cili ka dy sëmundje një të thjeshtë si p.sh gripi dhe një të vështirë si psh kanceri. Mjeku i përkushtohet gjatë gjithë kohës kurimit të gripit, e i sëmuri mund të shërohet me të vërtetë prej gripit, mirpo ai la pa kuruar sëmundjen e rëndë. Madje e la atë të përparojë sepse as nuk e lajmëroj të sëmurin që ai ka një sëmundje të rrezikshme dhe as nuk e la që të shkojë të kurohej te dikush tjetër. Meditoje këtë shembull i cili është në përputhje të plot me realitetin.

Thuaji atij: A do ti thuash Allahut ditën e gjykimit, nuk pata mundësi ta mësoj

dijen se si të të adhuroj Ty vetëm se në këtë lloj forme?! Kjo është gënjeshtër.

A mund të thuash që unë nuk kam mundësi ta fitoj rrizkun vetëm se në këtë lloj forme? Kjo është gënjeshtër. Sepse argument kundër teje është gjendja e shumë të tjerëve të cilëve ua lehtësoj Allahu dijen dhe rrizkun dhe shumë prej tyre janë në gjendje më të mirë se sa gjendja jote dhe gjendja e atyre që ndjekin të njëjtën rrugë si ti.

Temë:

Argumentimi me anë të prindërve.

Disa mund të marrin si argument që kanë për detyrë tu binden prindërve. Thuaju: Nuk ka bindje për krijesën në kundërshtim të Krijusit. Nuk përjashtohet prej kësaj gjëje askush as edhe prindërit.

Ka thënë Sufjanë e-Theuri: Nuk ka bindje ndaj prindërve në çështje të dyshimta. Kur nuk lejohet tu bindesh atyre në çështje të tilla e çfarë mund të thuhet ne gjërat që keni rënë ju?! Më pas do të tregoj disa fjalë të selefëve të cilat janë në kundërshtim me gjendjen e atyre që kanë ardhur më pas.

Temë:

Synimi më i keq është të kërkosh dunjanë me punët e ahiretit.

Ka thënë Sufjan Eth-theuri: Synimi më i keq është të kërkohet dunjaja me punën e ahiretit.

Seri Es-sekatij i qortonte ata që hanin me fenë e tyre dhe u thoshte: Është gjë e ulët që të hajë njeriu me fenë e tij.

Ka thënë imam Ahmedi: Mos e shkruani dijen prej atij që ju kërkon dobi të kësaj jetë (për atë që ju jep).

Ka thënë Bishër Ibnul Harith: Shembulli i atij personit që ha në këtë jetë me anë të dijës dhe fesë së tij është si shembulli i atij që dëshiron t'i pastrojë duart e pista me ujin që është pastruar me të peshku

ose si shembulli i atij që dëshiron ta fikë zjarrin duke i hedhur më shumë dru.

Sepse ai që dëshiron ti lajë duart me ujin që është pastruar peshku në të vërtetë i bën më pis duart se ç'ishin. Ndërsa shembulli tjetër d.m.th që ai person i cili e përdor dijen për të përfituar në këtë dunja është si shembulli i atij që dëshiron ta shuajë zjarrin me ato gjëra që e ndezin ma shumë atë.

Ka treguar Ibnu El Mubarek në librin e tij të zuhdit se Isa alejhi selam doli përpara shokëve të tij atë natë që do të ngrihej ne qiell dhe u tha: Mos hani me librin e Allahut, dhe nëse ruheni prej kësaj gjëje atëherë do t'ju ngrejë Allahu në minbere prej guri që janë më të mira se dunjaja dhe çfarë ka brenda saj.

Ka thënë Abdul Xheb-bar: Këto vende janë ato vende që i ka përmendur Allahu në Kur'an: **“Të devotshmit do jenë në xhenete dhe lumenj në vend qëndrimin e të vërtetës tek Sunduesi, I Plotfuqishmi”**. El Kamer 54-55.

Një person i verbër rrinte me Sufjan Eth-theurin dhe kur vinte muaji i ramzanit falte taravitë imam para njerëzve dhe ata i jepnin para dhe veshje. Tha Sufjani: Kur të vijë dita e gjykimit do të shpërblehen ata që lexonin Kur'an, ndërsa njerëzve si këtij do tu thuhet: E morët shpërblimin tuaj në dunja. I tha i verbëri: O Sufjan, a ma thua këtë gjë mua ndërkohë që unë jam shoku yt dhe rri me ty? I tha: Kam frikë se do të më thuhet mua ditën e gjykimit ky ishte shoku yt pse nuk e këshillove?

Ka thënë Bekr El Abid: E kam dëgjuar Sufjanë Eth-theurin se ka thënë: Nuk ka hajr tek ai lexues Kur'ani (hafiz) që madhëron njerëzit që duan dunjanë.

Një herë takoi Sufjani Sherikun pasi ky i fundit ishte bërë gjykatës dhe i tha (Sufjani): O Sherik, pas gjithë kësaj të mire që të ka dhënë Allahu në udhëzim dhe dije ti bëhesh gjykatës?! Ia ktheu Sheriku: O Sufjan, por njerëzit kanë nevojë patjetër për gjykatës. I tha Sufjani: O Sherik, njerëzit gjithashtu kanë nevojë edhe për polic ¹!

¹ Ka për qëllim Sufjani me fjalën e tij: njerëzit gjithashtu kanë nevojë edhe për polic, ti kujtojë Sherikut hadithin që profeti sal-IAllahu alejhi ue selem ka ndaluar të punosh polic kur i pari i shtetit është njeri i keq edhe pse mund të jetë musliman. Transmeton Ebu Hurejreh

dhe Ebu Seid El Hudriu nga profeti sal-IAllahu alejhi ue selem se ka thënë: **“Do t’ju vijnë disa prijësa të cilët afrojnë njerëzit e këqinj dhe vonojnë namazin nga koha e vet. Kush i arrin, të mos bëhet i parë tek ata, as polic, as parambledhës dhe as arkëtar”**. Transmeton Ibn Hibani e të tjerë. Saktësoi Albani. Es-silsiletu Es-sahihah nr 360. Hadithi tregon idenë që kur prijësat janë mizorë nuk lejohet ndihma e tyre. Për këtë arsye e qortoi Sufjani Sherikun që ishte bërë gjykatës. Po të ishte Sufjani gjallë dhe të shihte gjendjen tonë sot, ç’farë mendon se do thoshte!! Transmeton Ebu Bekr El Merrudhi se Imam Ahmedin e ka pyetur një person që kujdesej për burgjet dhe i ka thënë: O Imam, hadithi që flet për mizorët (prijësat që u bëjnë padrejtësi njerëzve) dhe ndihmuesit e mizorëve a është i saktë (në të cilin tregohet dënimi që kanë ata në Ahiret)? I tha: Po. Atëherë ia ktheu: O Imam, a jam unë prej ndihmuesve të mizorëve (për shkak se punoj në këtë punë)? I tha: Jo, ti nuk je prej

Ka thënë një dijetar: I kanë vendosur çelsat e dunjas për t'u hapur dunjaja por nuk është hapur dhe kur kanë vendosen çelësat e ahiretit u hap. Kjo tregon që dija dhe feja janë çelsa për ahiretin dhe jo siç ndodh sot që i kanë bërë ato çelësa për të hapur dunjanë.

Është pyetur Ibn Mubareku kush janë njerëzit me të ulët? Ka thënë: Ata që jetojnë me fenë e tyre.

Këto janë pak fjalë prej fjalëve të selefeve në këtë çështje. Mund t'i krahasosh ato me fjalët e njerëzve sot që të shikosh dallimin.

ndihmuesve të tyre, ti je vet prej tyre. Ndhmuesit e mizorëve janë ata që të lajnë ty rrobat dhe të gatuajnë. (Shih librin Menahixh el ulemah fil emir bil ma'ruf uen-nehji anil munkër).

Temë:

Juve ju ka penguar dija nga synimi.

Ka thënë Ibn Tejmija: Lumturia e vërtetë është që njeriu të kërkoj atë dije që i mundëson të njoh Allahun dhe të afrohet tek Ai. Duhet ditur se lumturia është që njeriu ta ketë synimin e vet vetëm Allahun dhe të mos pengohet me anë të dijes nga synimi. Siç i ka thënë një prej dijetareve Gazaliut mbasi ky i fundit e ka pyetur duke i thënë: Dyzet ditë kam punuar me sinqeritet e me gjithë atë nuk më ka ardhur urtësia që kërkoja. I tha: O djalë, ti u tregove i sinqertë për të arritur urtësinë e jo për të arritur tek Allahu. Sinqeriteti do të thotë që synimi i njeriut të jetë vetëm Allahu. Vetëm atëherë ka për të buruar prej zemrës dhe gjuhës së tij urtësia siç është treguar në hadithin e Mekhulit se Profeti sal-lAllahu alejhi ue

selem ka thënë: " Kush tregohet i sinqertë ndaj Allahut dyzet ditë kanë për të shpërthyer nga gjuha dhe zemra e tij burime të urtësis". Libri En-nubuuat i Ibn Tejmijes f 147. (hadithi është i dobët e ka transmetuar Ebu Nuajm).

Në këto fjalë ka disa dobi:

1. Lumturia është dija që të njeh me Allahun dhe të afron tek Ai.
2. Lumturia është që synimi i njeriut të jet vetëm Allahu.
3. Dija nëse nuk merret me sinqeritet që d.m.th të synohet me anë të saj dije Allahu ajo bëhet pengesë nga ky synim.

Meditoju pak këto fjalë, se si dija, nëse qëllimi i marrjes së saj është pasuria dhe pushteti bëhet pengesë për të arritur tek

Allahu sepse dija është shkak dhe është si rruga që të çon për në një vend. Ai person që është i sinqertë është si ai që ecen në këtë rrugë me seriozitet dhe ka për të arritur edhe pse mund të hasë disa pengesa gjatë rrugës edhe pse mund të rrëzohet por ai ngrihet shpejt.

Ndërsa shembulli i atij që e ka penguar dija nga synimi është si shembulli i atij personi që është duke ecur në këtë rrugë që e çon për tek vendi i synuar por që në të vërtetë ai rri në vend numëro ose më keq ecen një hap përpara dhe dy mbrapa. Më pas ulet, si mund të arrij ky njeri? E kur mund të arrij ai? Shkak për këtë është sepse ai e përdori rrugën jo për synimin e duhur. Prandaj kujdes prej mashtrimit dhe mos mendo se dija është qëllim në vetvetë, dhe mos ji i qetë tek kjo gjë e cila mund të bëhet pengesë për

të arritur tek synimi dhe kujto hadithin:
"Lakmia e njeriut për pasuri dhe për
post e shkatërrojnë më shumë fenë e tij
se dy ujqër të uritur të cilët lëshohen te
një kope delesh". Trasmeton Tirmidhiu.

Kuptimi i hadithit është që nëse ti e
kërkon dijen për të arritur dobitë e kësaj
dunjaje dhe pushtet në të, je si shembulli
i atij personit që i futi delet në një stan
pastaj futi ndër to dy ujqër të uritur.
Mendo pak se çfarë mund t'ju bëjnë
deleve këta dy ujqër. Delet janë dija jote
e dobishme dhe punët e tua të mira. Dy
ujqërit janë synimet e tua të cilat i
prishin ato dhe çdo punë që buron prej
këtyre synimeve.

Kur u përkthyen librat e Grekëve të
lashtë filluan njerëzit të mendonin se
urtësia që lavdërohet në Kur'an dhe
Sunet është ajo urtësi që ndodhet në

librat e Grekëve të lashtë ose popujve të tjetre si Indianëve et. (E ka treguar këtë gjë Ibn Tejmija në librin "Nakdu Et-te'sis" f 323)

Ky keqpërdorim i termave është njësoj si keqpërdorimi i termit dije dhe dijetarë në këtë kohe. Term i cili i vendoset mosbesimtarëve dhe dijeve të tyre aq sa shumë prej njerëzve mendojnë se dija që është lavdëruar ne Kur'an dhe Sunet përfshin edhe atë që e quajn ata dije.

Ka thënë El Euzai: Dija është ajo që ka ardhur nga shokët e Muhamedit sal-lAllahu alejhi ue selem ndërsa ajo që nuk ka ardhur prej tyre nuk është dije. (Libri "El Bidajetu ue nihajeh" i Ibn Kethirit 10/117).

Ka thënë Profeti sal-lAllahu alejhi ue selem: "Do të afrohet koha, do të

pakësohet dija, do të shfaqen fitnet dhe do të shtohet herxhi. I thane: ç'është herxhi? Tha: vrasja, vrasja. Transmeton Buhariu.

Ka thënë Ebu Hatim: Ky hadith tregon se ajo dije që nuk pakësohet nuk është dije e fese në të vërtetë. Sepse profeti sal-lAllahu alejhi ue selem ka treguar se dija do të pakësohet kur të afrohet koha (në kohën e fundit). Kjo tregon se e kundërta e dijes do të shtohet. Çdo gjë që shtohet e cila nuk e ka origjinën tek Kur'ani dhe Suneti është kundër dijes. (El Mexhruhine Ibn Hibani f. 12)

Meditoje fjalën e tij: Çdo gjë që shtohet e cila nuk e ka origjinën tek Kur'ani dhe Suneti është kundër dijes dhe kontrolloje sot çfarë është shtuar dhe çfarë është paksuar. Allahu e di më mirë.